

Kako pa je bilo z Vašimi domačimi v tem času?

Komunisti so mojega očeta zaprli četrty dan po njihovem vstopu v Ljubljano. Takoj so mu zaplenili vse imetje pa tudi premoženje drugih družinskih članov. Na montiranem procesu za božič leta 1945 so očeta obsodili na osem let zaporu. Leta 1947 je bil potem za kratek čas izpuščen iz zaporu. Tudi moja tedanja zaročenka Nado Šturm je oficir Ozne Zdenko Roter, njen sosed v Fondovih hišah, ki jo je osebno dobro poznal, aretirali četrty teden po koncu vojne. Od nje je zahteval, da bi preklicala zaroko z menoj. Edino pod tem pogojem ji je obljubil prostost. Nada je kljub veliki stiski takšno izsiljevanje zavrnila. Obsodili so jo na dve leti zaporu. Poslali so jo na prisilno delo v taborišče na Kočevskem, od tam pa pozneje v zapore v Begunjah na Gorenjskem. Iz zaporov je prišla po štirinajstih mesecih na prošnje njenih sorodnikov komunistov. Nekdanji oficir Ozne Zdenko Roter je ostal še vrsto let v tej službi. Spletkarsko je zasliševal tudi škofa Vovka in poznejšega škofa Leniča pa tudi mnoge duhovnike. Nato je postal profesor na ljubljanski fakulteti, za tem pa do konca najtesnejši svetovalec zadnjega

Saša in Dušan, sept. 2003.

predsednika slovenske komunistične partije in prvega ter četrty bivšega predsednika Slovenije Milana Kučana. Zadnji dan službe ga je Kučan še odlikoval. Zdaj pa me menda Roter toži za izjave in zapisano o njem v moji knjigi. Ampak jaz pravim, da za tistega, ki ima maslo na glavi, ni priporočljivo, da hodi na sonce. Veselim se srečanja z njim na sodišču. Če ne bo eno sodišče dovolj, bomo šli pa še na drugo, tretje. Resnica mora zmagati. Jaz bom imel s seboj svojo aktovko (torbo)! Leta 1949 so spet aretirali očeta, mamo, gospo Jožico Horvat in še nekaj drugih mojih sorodnikov. Vse so obdoli sodelovanja z mano. Očeta so

zaprli za tri leta, mamo pa za dve leti. Oče in mati sta bila zaprta v zaporu na Reki, pozneje so mamo premestili v Rajhenburg.

Avstralska zgodba Dušana se začne s pristankom ladje v Freemantlu v Zahodni Avstraliji.

Dne 22. januarja 1950 sem se v Trstu – na Opčinah - poročil s Sašo Hrešček iz Ilirske Bistrice. Najini družini sta se četrty dolgo poznali in bili smo prijatelji. Sašo sem poznal četrty, ko je bila stara štiri leta. V Trstu je postalo prenevarno, saj sem vedel, da bo Udba še naprej poskušala izvesti ugrabitev. Hotela sva začeti

novi življenje v daljni Avstraliji. Tja sva prispela po dvaintridesetih dneh vožnje 11. junija 1950 z ladjo Oxford Shire iz Neaplja. Najprej smo pristali v Freemantle in od tam odšli v Northam, potem pa po treh mesecih v Sydney, saj sem vedel, da bom tam lažje našel dobro delo. Imela sva kontrakt za delo dve leti. Delala sva najprej v tovarni marmelade Holbrooks, kjer je našlo delo tudi veliko Slovencev. Saša je kmalu zaradi

Družina Lajovic - z leve na desno: Alexander, Susan, Dimitrij, Saša, Ben Tindale, Dušan Lajovic, Aleksandra, James in Alenka Tindale, 1999.

nosečnosti prekinila delo, jaz pa sem delal tam samo šest mesecev, potem sem postal risar v neki tehnični pisarni, brat Mišo in njegova žena Tatjana pa sta tam delala tri leta. Sin Dimitrij se nama je rodil 22. oktobra 1951, hčerka Alenka 16. marca 1953. Tako smo postali družina.

Vedno obèudujem ljudi, ki so uspeli v svojem življenju s svojim znanjem in pridnostjo ter podjetnostjo.

Kmalu mi je bilo jasno, da se da v Avstraliji zaslužiti z zemljo. Kupiš veliko parcelo zunaj mesta, jo razparceliraš, gradiš, prodaš. Tako sem tudi jaz za nekaj časa postal gradbenik. Tudi svojo prvo hišo sem sam zgradil. Pri tem začetnem kapitalu mi je pomagal gospod Plesničar, ki je prišel v Avstralijo čez pred 2. svetovno vojno. Posodil mi je dvesto funtov. To je bil takrat velik denar. Po kampih sem nato prodajal belo tehniko: hladilnike, pralne stroje. Pomagalo mi je znanje nemščine, italijanščine in angleščine. Sem imel pa zanimivo prigodo. Leta 1957 se mi je na letalu iz Melbourne do Sydneya nasmehnila sreča. Poleg mene je sedel upravni direktor Colgate Palmolive Joe Langley. Po običajnem pogovoru me je vprašal, kaj delam. Povedal sem mu o svojem delu, o naši tovarni Tuba. On pa mi je povedal o načrtih Colgate, da išče še dodatne dobavitelje tub. Dal mi je svojo vizitko in me povabil na obisk. Leta 1958 sem šel v Ameriko pogledat tovarno tub, ker sem le bil čez več let odsoten iz te panoge in sem hotel posodobiti svoje znanje. Tam so imeli čez avtomatske linije. Tudi tam sem spet imel srečo: Spoznal sem prijatelja naše družine Charlesa Stiassnija. On mi je razkazal tovarno tub. Samo strmel sem nad

Dušanova varnostnika ob uradnem obisku avstralske

razvojem. Bilo je impresivno. Stiassni mi je dal tudi nekaj načrtov, ki so mi služili pri avtomatizaciji naše tovarne. Ko sem prišel nazaj v Sydney, sem kupil pet akrov zemlje v Smithfieldu in junija 1960 je čez tukaj stala tovarnica. V njej je delalo sedem ljudi. Danes jih ima tukaj zaposlitev sto. Poleg te pa še tovarna v Melbournu, v Novi Zelandiji v Wellingtonu, v Indoneziji in Lajovic Tuba v Ljubljani. Imel sem tovarne tudi na Filipinih in v Maleziji. Kovali smo tudi kovance za Indonezijo, Singapore in Nepal.

V Vašem podjetništvu in uspešnosti je tudi veè Vaših patentov.

Veliko znanja je vložena v 43 let tovarne Impact International Pty. Ltd. Precej strojev smo naredili sami. Patentov pa niti ne vem, koliko jih imam. Leta 1970 sem prodal patent za zaščiteno navoja na aluminijastih tubah Colgate v ZDA za sto tisoč ameriških dolarjev. Jaz sem imel v mislih nižjo ceno. Mislil sem, da bom dobil od 20 do 25 tisoč dolarjev, kar je bila cena dobre hiše. No, so rekli, vemo, da znanja ni mogoče ustrezno nagraditi. Colgate ne plača za patente več kot šestdeset tisoč. Tako sem bil presenečen, da nisem mogel takoj odgovoriti, kar nekaj pokašljaj sem. Mislili so, da so ponudili premalo. Jaz pa sem rekel, da patent prodam za sto tisoč. In toliko so mi tudi izplačali. Takrat sem videl, kako v Ameriki cenijo inovativnost. Vesel sem, da tovarna napreduje. Po uspešnih štiridesetih letih sem julija 1999 predal vodenje sinu Dimitriju, kije uspešen inženir in manager. Okrog sebe je zbral dobre in talentirane sodelavce. Tudi sam preživim vsak dan še večino časa v svojih prostorih v tovarni. V torek, 2. septembra, potujem na Japonsko, nato v Slovenijo, od tam v Italijo pa tudi v Srbijo, kjer ima direktor Tube iz Ljubljane g. Milan Gruden ogledan dober posel. Povsod imam srečanja z našimi predstavniki in partnerji.

Dušan, vse svoje življenje ste neumoren in neustrašen. Letos spomladi ste sprožili vihar v Sloveniji z objavo dosjejev tajne policije na internetu udba.net. V avgustu pa ste poskrbeli za novo presenečenje ob izidu svoje knjige Med svobodo in rdečo zvezdo, kjer ste del tega seznama natisnili.

Čas je, da se stvarem pogleda v oči. V Slovenijo sem prišel prvič po šestinsiridesetih letih in bil 26. junija navzoč pri razglasitvi samostojne

Slovenije. Tisti večer so v galeriji Eqrna v Ljubljani tudi odprli likovno razstavo umetnika Stanislava Rapotca iz Sydneya, ki je bil tudi izvrsten obveščevalec. Iz Kaira je iz štaba Jugoslovanske kraljeve vojske dvakrat priplul v Jugoslavijo z angleško podmornico. Po vojni so nam komunisti vse premoženje zaplenili, starša in sorodniki pa obsodili in zaprli. Desettisoèi mladih smo si v tujini reševali življenja in nato vsak po svoje odšli v širni svet. Večina nas je uspela. Tako je bilo tudi z nami v Avstraliji. Za božič leta 1957 sem uspel dobiti v Avstralijo svoje starše. Sašini starši so zapustili Ilirsko Bistrico avgusta 1945 in so živeli v Trstu do leta 1979, ko so prišli k nam v Avstralijo. Po osamosvojitvi Slovenije je naša družina zbrala dokumentacijo o zaplembah in vložila zahtevke za denacionalizacijo. Dobili smo vsega skupaj 15-odstotni delež v tovarni, ki je bila pred zaplembo v celoti naša last. Sloveniji sem odel ob osamosvojitvi pomagati. Leta 1995 sem kupil nazaj našo tovarno Tuba, najprej večinski delež, nato pa še preostale deleže. S svojim kapitalom, ki sem ga tako investiral, je Lajovic Tuba dopolnila proizvodnjo. Pred mojo investicijo je tovarna izdelala 80 milijonov tub na leto, sedaj jih naredi prek 150 milijonov na leto. Ves dobiček sem v vseh letih investiral v Sloveniji, nobena dividenda ni odšla čez mejo. To povem s ponosom. Povem lahko, da pomagam

pluralizirati slovenski medijski prostor z izhajanjem tednika Demokracija. Življenje ni generalka, je naša edina predstava, brez ponovitve. Zato moramo s talenti kupčevati, pravi Biblija.

Vladavina strahu se mora enkrat končati. Zato sem dal objaviti sezname sodelavcev udbe najprej na internetu in nekaj sedaj v knjigi.

Je Jože Malnar, Malnar ali je Majnik? Tako pravite, da se Vam je predstavil leta 1991 v Ljubljani in potem preskrbel preko svojega sorodnika, ki je delal v tajni policiji, mikrofilme z imeni sodelavcev Udbe, katere ste Vi dali prepisati za internetno objavo.

Tudi Majnik s strani 129 v knjigi je Malnar. Ampak vse to skriva pravo ime človeka. Vsa Udba je bila malnar, mlinar, ko je drobila usode ljudi, začevši s tisto krvavo v majniku 1945. Ko bodo v Sloveniji čez leta slišali za pravo ime Jožeta Malnarja Majnika, takrat jih bo kar nekaj teklo na stranišče, Vam povem. Čelim, da bi ta objava pomagala črtvam udbe in prisiljenim sodelavcem preprečiti zlorabe manipuliranja z njimi in morebitnih prihodnjih diskreditacij. Čas je, da si natočimo čistega vina. Od leta 1988 sem veliko svojega časa in finančnih sredstev skupaj še z nekaterimi zanesenjaki iz Avstralije in sveta podaril domovini Sloveniji. Vesel sem napredka in veliko stavim na tiste mlade, ki razmišljajo s svojo glavo, so somozavestni, odgovorni in podjetni. Nisem hotel objaviti seznama Udbe tako dolgo, da so v Sloveniji izglasovali vstop v Evropsko zvezo in Nato.

Vse se plača, pravijo. Vi ste kupili dosjeje tajne policije. Vaša objava pa Vas je stala častnega konzulstva.

Če mislijo, da so prav naredili, naj jim bo prav. Se nič ne čalostim. Prostore sem jim dal še vedno na razpolago in jih še vedno imajo. Neki uradnik na slovenskem zunanjem ministrstvu mi je rekel: Vi ste preveč kontraverzni. Jaz pa pravim: Stvari pridejo in odidejo. Jaz sem svoje delo opravil pošteno in tudi častno in ga bom še naprej, kolikor mi bo še dano časa, zdravja in moči – pošteno in častno.

Lajovicje jajce

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

Sv. Rafael Sydney

PATER VALERIJAN OKREVA

Ker me rojaki sprašujejo o mojem zdravju tako osebno, kot po telefonu, jim bom v tem odlomku odgovoril. Zdravstveno stanje se mi počasi izboljšuje, k čemur precej pripomore fizioterapija, ki sem jo imel dvakrat na teden, trenutno pa enkrat. Leva noga mi še nekoliko zaostaja, leva roka pa služi. Rojakom iskrena hvala za molitve, za pošto z delji za okrevanje. Vsem bom povrnil s spominom pri oltarju in v molitvah. Tudi p. Filipu hvala, ki je pripravljen sprejeti marsikatero delo, kot npr. nekatere obiske bolnikov.

Hvala na sva Renzu in Urošu, ki poskrbita za prevoz k bolnikom in tudi sicer vsem obiskom rojakov na drugih področjih izven Sydneya.

Bliža se praznik našega zavetnika sv. Rafaela, ki bo v nedeljo, 28. septembra. Na to praznovanje smo povabili krajevnega škofa iz Parramatte, Kevina Manninga, ki bo podelil zakrament sv. birmе sedmim kandidatom. Za ta dan jih pripravlja katehistinja Carmen.

Mladinski koncert bo teden po škofovem obisku. Naši mladi se občasno srečujejo glede organizacije in koordinacije priprav na ta dogodek, ki bo letos v našem verskem središču. Vsem, ki nameravate nastopiti, priporočamo, da se prijavite preko Application Form »IGNITE – poživimo skupnost 2003«.

Praznovanje zakonskih jubilarantov bo letos na posebno nedeljo. To bo 26. oktobra, ko bo obenem tudi praznovanje 40-letnice prihoda p. Valerijana v Avstralijo. Ob tej priliki se bomo ponovno srečali s

p. Borisom Markečem, ki bo zastopal provinciala Staneta. Vse jubilarante, ki praznujete pomembnejše obletnice, se prosim prijavite v zakristiji, da boste dali prispevek k popolnejšem praznovanju.

NEKAJ O DOGAJANJU PRI SVETEM RAFAELU

Čas se nikakor ne ustavi in iz uredništva zopet delijo »frišne« novice iz Merrylandsa. Tukaj je nekaj »svežih deljic«. Kaj bi svet brez žensk, in kaj bi ženske brez stojnice. Na petek, ko se vse to dogaja, so zopet dokazale, kako se da iz mimoidože izstisniti zadnji cent. No, saj ni vse v denarju, važno je, da dobra volja spremlja vse, ki pomagajo pri prodaji in pospravljanju. Za naslednjo priložnost »garage sale« se priporočamo vsem, ki imate male in srednje velike predmete v uporabnem stanju in vam seveda ne koristijo več. Po vsem tem, kar

se dnevno dogaja pri nas, nehote pozabimo na »Igralsko družino«, ki se pripravlja na premiero nove igre, ki jo vadimo vsako sredo po maši. To je veseloigra, ki jo boste, to sem prepričan, zelo radi spremljali na Kanalu 311-313.

Da so naši patri pravi pastirji in imajo »ovce« tudi drugje, se je pokazalo na rednih področnih mašah v Canberri, Wollongongu in Newcastlu. Prav z velikim veseljem èlovek obiše te kraje in ljudi, ko pa se vedno zgodi kaj nenavadnega in nepredvidljivega. Kot na primer, maša v Figtree je

Uroš Ergaver je z vso vneto zbral v Merrylandsu k pevskim vajam moški zbor, ki vsak teden pridno vadi in se pripravlja na nastop. Tako združeni zapojejo člani slovenskega društva Sydney, člani Triglava in cerkveni pevci.

bila prav "po starem" ob svečah, ker je močan veter prekinil električno napeljavo. Ob tem pa so pevci, predvsem pevke pokazale, da znajo še kako dobro peti tudi "na suho". Pa tudi v Newcastlu ni šlo brez zapletov. Tokrat pevskih! Zaradi nenavadne izbire pesmi voditelja petja, je moral "upco" kar sam pojesti, oziroma solo peti, ker rojaki niso znali nobene izmed teh izbranih. Ampak problem smo hitro rešili s tem, ko se naslednjič dobimo na pevskih vajah pol ure pred mašo. Pa ne zamudite!

OBNOVA KUHINJE V DVORANI: V tem obdobju so naši mojstri opravili čudovito delo prepotrebne obnove večine kuhinjskih omar, ki jih je zaradi dotrajanosti vodovodne inštalacije vlaga popolnoma uničila. Sedaj smo rešeni in iz pip nam ne kaplja več (GO SLOW with H2O). Hvala vsem, ki ste pomagali pri tem projektu. Bog plačaj! V tem mesecu računamo še na delno obnovo odra, da se bodo nastopajoči v soju luči na mladinskem koncertu še bolje počutili, kot bi se sicer.

Za »catering« na mladinskem koncertu potrebujemo več pridnih rok, ki bi nam pomagale nahraniti goste in seveda domače rojake. Hrana bo izvrstna, zato se priporočamo, da poskusite, kar bo na pladnju.

Zopet se slišimo po mladinskem koncertu, ki bo nedvomno prinesel veliko zanimivosti in presenečenj. See you there!

Uroš Ergaver

NAŠI POKOJNI

Na praznik Marijinega Vnebovzetja, v petek, 15. avgusta 2003, je v St. George bolnici, Kogarah, umrla **Marija NOVAK** roj. Širčelj. Bila je hčerka Ivana in Pavline roj. Grlj. Rojena je bila v Dolnjem Zemonu pri Il. Bistrici 2.2.1934. 24.10.1957 se je pri sv. Petru v Vatikanu poročila s Slavkom Novak. 6.8.1958 sta prišla v Avstralijo. Najprej sta živela v hostelu v Cronula, pozneje pa sta si zgradila dom v Kirawee, NSW. Pokojnica je bila po poklicu šivilja in je izdelovala obleke za posebne prilike, tudi za neveste. Bolehala je zadnjih 9 let, a kljub bolezni ostala aktivna do zadnjega. Zakramente za umirajoče je podelil krajevni duhovnik iz Gymea. Pokojnica je imela posebno pobožnost do Marije in sv. evharistije. Poleg mame Slavka zapuščala tudi sina Davida in Sonjo, poročeno Mramor z otrokom Mihaelom (11 tednov), brata Tonija, v Sloveniji pa še sestre Danica in Mileno. Po pogrebni maši v Merrylandsu, 21. avgusta, je bila pokopana na slovenskem pokopališču v Rookwoodu, poleg mame, ki je preminula novembra 2002.

V torek, 19. avgusta, je na svojem domu umrla **Marija URBAS**, roj. Štefe. Rojena je bila 28.11.1926 v Trzinu, kot hčerka Kristla in Marije roj. Bavde. Leta 1950 se je Frastanu v Austriji poročila z Jožetom, ki je po rodu iz Stične. Pokojnica je bila zaposlena v različnih tovarnah. Z mamo je rada prihajala k sv. maši v Merrylands. Poleg mame Jožeta v domovini zapuščala še sestre Milo Rozman in Silvo Logar. Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu v sredo, 27.8.2003,

pokopana pa je bila na Forest Lawn pokopališču v Leppingtonu.

V èetrtek, 21. avgusta, je v bolnici v Liverpoolu umrl **Štefan KOLENKO**. Rojen je bil 11.12.1927 v Gornji Bistrici, kot sin Martina in Terezije roj. Smodiš. 1952 se je v Èrenšovcih poroèil z Ano Mariè, ki je tudi iz Zgornje Bistrice. 1958 sta prišla v Avstralijo s hèerko Angelo in sinom Jo•kom. Najprej so nekaj èasa •iveli v kampu Bonegilla, nato so se preselili v Sydney in •iveli v hiši dr. Colja v Macdonaldtown. Nato so nekaj èasa •iveli v Aleksandriji. Štefan je bil ves èas zaposlen v tovarni. Leta 1970 so kupili hišo v Lakembi. Z dru•ino je rad prihajal k slovenski maši, •e takrat, ko je bila v raznih avstralskih cerkvah. Ko so otroci odrasli sta z •eno redno prihajala v Merrylands ob nedeljah in èetrtkih, k sreèanju molitvene skupine. Štefanova dru•ina je bila vedno udele•ena pri raznih dobrodelnih nabirkah. Bolan je bil komaj en mesec in se je zdravil v Bankstownu in Liverpoolu, kjer je prejel zakramente za umirajoèe. Pokojni poleg •ene Ane zapušeà še hèerko Angelo, sina Jo•ka, ki je poroèen z Lorraine in sina Stevena, ki je poroèen z Leoni, ter 7 vnukov in dva pravnuka. V Avstraliji •ivita še dve njegovi sestri Terezija Godina in Gizela Mlinariè, obe v Albion Parku, v domovini pa še sestro Matildo, ki je stara 80 let, dve sestri in dva polbrata pa so •e med pokojnimi. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu v torek, 26.8.2003. Pokopan je bil na slovenskem delu pokopališèa v Rookwoodu.

V èetrtek, 28. avgusta, je Camden Valley bolnišnici umrla **Nada NOVAK** roj. Štemberger. Rojena je bila 1.12.1933 v Podgrajah pri Ilirski Bistrici. Z dru•ino je •ivela v Rosemeadow. 2.9.2003 je bila upepeljena v Leppingtonu. Pokojnica zapušeà mo•a Franca, hèerko Tanyo, sestro Nevo Janc, brata Rudija, v domovini pa še 3 sestre in enega brata.

V petek, 29. avgusta, je v St. George bolnišnici v Kogarah umrl **Frank Alojz REBEC**. Rojen je bil 18. aprila 1930 v Pivki kot sin pokojnega Gašperja in še •iveèe matere Justine roj. Èelhar. 1957 je prišel v Avstralijo. Najprej je •ivel in delal kot kuhar v Mattreville hotelu, potem je dova•al mleko, nato pa dolga leta v St. George bolnišnici kot kuhar. Nekaj èasa je delal tudi v Riverwood Child Community Centre. Ukvarjal se je tudi z organizacijo poroènih banketov. 27.2.1965 se je v Paddingtonu poroèil s Patricijo Johnson, ki je po rodu iz Anglije. Pokojni Alojz je bil vedno pripravljen priskoèiti na pomoè, ko se je v Merrylandsu pripravljalo kosilo ob razliènih

prilo•nostih. Rodilo se jima je 5 otrok. Poroèeni Peter s Tarnijo roj. Keating, Marija z Graham Eddijem, Bernadette z Briel Jacksonom, Luisa in Paul. Poleg teh zapušeà tudi 4 vnuke, sestro Olgo Vatovec, doma pa še brata Antona in Janeza ter sestro Miro. Sestra Ivanka Trinco pa je •e 6 let med pokojnimi. Pokojnik je bil bolan 5 let. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu v èetrtek, 4.9.2003. Pokopan je na slovenskem pokopališču II. v Rookwoodu.

V soboto, 30. avgusta je v St. Joseph bolnišnici v Auburnu, umrl **Jakob TOMŠIÈ**. Rojen je bil 19.7.1923 v kraju Trnje pri Pivki. Bil je sin Ludvika in Marije roj. Brgoè. Poroèen je bil z Rozi roj. Rakušèek, ki je umrla •e pred leti. V Avstralijo je prišel 23.8.1955. Najprej je delal na •eleznici, potem pa tri leta v Snowy Mountains, nazadnje pa v podjetju CSR. Jakob je rad prihajal k slovenski maši v Merrylands, pomagal je tudi pri èišèenju cerkve. Pokojni zapušeà sinova Borisa in Adrijana, sestro Justo Toma•iè, v domovini pa sestro Franèiško, brata Ludvik in Jakob pa sta •e med pokojnimi. Pokojnik je bil bolan 2 leti. Pogrebna maša je bila v petek, 5.9.2003. Pokopan je na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V soboto, 30. avgusta 2003, je v Sydneyu umrl **Joe PEGAN**. Rojen je bil 18.2.1932 v Gabrju na Primorskem. V Avstralijo je prišel novembra 1954. Pred leti je opravil veliko betonskih del – ceste na sydneyskem pokopališču pa tudi ostale •elezobetonske izdelke. Zapušeà hèerki Silvio in Sandy. Pokojnik je bil upepeljen, •ara s pepelom je bila poslana v domovino – v grob v Gabrju, kjer poèivajo njegovi starši.

V èetrtek, 4. septembra 2003, je v Bankstown bolnišnici umrla **Ivanka POHLEN** roj. Po•ar. Rojena je bila 8.1.1925 v Pivki. Poroèena je bila s Pepijem, ki je bil po rodu iz Muj na Primorskem. Poroèila sta se 1957 v Paddingtonu. Ivanka je bila pred leti zelo anga•irana za odrske prireditve in je veèkrat nastopila tudi v Merrylandsu z Igralsko dru•ino. Pogrebna maša je bila v torek, 10.9., pokopana pa je bila v mo•ev grob v Rookwoodu.

Pred nedavnim smo izvedeli, da je 31. oktobra 2002, v Tancury Nursing home umrla **Angela BER** roj. Sharman. Rojena je bila 30. marca 1915 v Mariboru. V Avstralijo je prišla 1949. Poroèena je bila z Jo•etom Ber. Zapušeà 6 hèera in 3 sinove. Podatke je poslala hèerka Anna Tantimonaco.

p. Valerijan

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Ave
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina Adelaide

V nedeljo, 31. avgusta, smo praznovali nedeljo izseljencev in beguncev, ki so prišli in še prihajajo v Avstralijo. Zato priložnost je bila v katedrali sveta maša, ki so jo oblikovale izseljenske skupine, med njimi tudi naša slovenska skupnost. Mašno slavje je vodil generalni vikar msgr. David Capo, ker je bil nadškof odsoten.

Tone Jesenko je nosil bandero Marije Pomagaj z Brezij (**fotografija desno**) in je tudi v katedrali bila blizu oltarja in izstopala, Rosemary Poklar je prebrala uvode v mašno slavje, Ana Likar je v slovenskem jeziku prebrala prošnjo za mir v svetu, Angela Dodiè in Branko Kalc (**na fotografiji desno spodaj**) sta za darovanje prinesla v procesiji potico, spekla pa jo je Marija Novak. Pri maši se je zbralo kar nekaj naših rojakov. Po končani maši se je vikar prisrèno zahvalil za udelebo in sodelovanje. Po maši je bil kulturni program v nekdanjih prostorih tramvajske delavnice. Najprej so postregli s prigrizkom, ki so

ga pripravile razne izseljenske skupnosti, nato je sledil kulturni program. Našo slovensko skupnost je na programu zastopal klubski pevski zbor in je poel velik aplavz.

Izseljenska sveta maša in program nas vse povezujeta v eno veliko družino v Južni Avstraliji, je poudaril generalni vikar, ki je tudi sam sin izseljenskih staršev. To je pokazal pri sprejemanju darov, simbolov vsake narodnosti. Vsak par je prijazno nagovoril. Ob koncu je izrazil željo in upanje, da se bomo na izseljensko nedeljo vsako leto sreèali.

Kaj bo novega v našem verskem središču?

V soboto, 4. oktobra, na praznik svetega Franèiška Asiškega, bo zveèer ob 7. uri sveta maša, v nedeljo, 5. oktobra na prvo nedeljo v oktobru v naši cerkvi ne bo svete maše, paè pa bo ob 11. uri v Sandy Creek Oval, kjer ima slovenski klub letni spomladanski piknik. Klubski odbor bo poskrbel za tiste, ki ne vozijo avtomobilov in nimajo koga, ki bi

Slovenska narodna noša, predvsem gorenjska, vedno vzbuja občudovanje. Tako "šikana" sta bila v Adelaidi Branko Kalc in Angela Dodiè ob praznovanju izseljenske nedelje.

Izpred kluba bo zjutraj ob 8.30 odpeljal avtobus in pozno popoldne pripeljal nazaj do kluba. Cena vožnje je \$15 na osebo. Vsi smo lepo vabljeni k maši in na piknik na sveži zrak.

Misijonsko nedeljo bomo letos praznovali 26. oktobra, teden dni pozneje kot navadno!

Priprava na prvo obhajilo in birmo je vsako drugo in èetrto nedeljo pred mašo od 9.30 do 10.30. Prvo obhajilo in birma bo v nedeljo, ko obhajamo obletnico blagoslova naše cerkve v mesecu februarju. Otroci, ki redno prihajajo k nauku in bodo pripravljene - bodo lahko šli.

Še eno sporoèilo o smrti: V Mt. Gambierju, je 9. februarja 2003 umrl **Franc Toš**. Pokojni se je rodil 29. oktobra 1933 pri Sveti Trojici pri Mariboru v druini kjer je bilo 12 otrok. Pogrebna maša je bila v cerkvi svetega Pavla v Mt. Gabierju. Franc zapušeà eno Heleno in tri sinove in šest vnukov, tri brate v Avstraliji in dva v Nemèiji in sestre v Sloveniji. Pokojni bil èe nekaj let srèni bolnik. Druini izrekamo soalje pokojni naj poèiva v miru bojem!

1. marca 1989, je v Andamooki umrl **Alojz Jagodnik** star 57 let, kdaj je bil rojen, ni znano. Zapušeà posvojenko. Rojen je bil v Tolminu. Pokopan je v Andamooki, kjer je iskal opale.

Gospo Mariji Prelec in g. Ivanu Legiši se zahvalim za podatke umrlih!

p. Janez

Marija Èrèek išee brata Franka Šuklja

Marija je svojega brata iskala tudi preko Rdeèega križa, toda brezuspešno. Teško ji je, ker èe veè kot trideset let ne ve za bratovo usodo. Frank Šuklje se je rodil 6.1.1930 v občini Metlika. Kmalu po drugi svetovni vojni je odšel v Avstralijo in se naselil v mestu Sydney. S svojo sestro Marijo oziroma njenim moem Alojzom si je redno dopisoval. Zadnje pismo je pisal iz Sydneya 14. januarja 1966. Od takrat mu je sestra veèkrat pisala. Vsako pismo je bilo zavrnjeno s pripombo: Return to sender. Zadnje pismo je sestra poslala iz Novega mesta 12. decembra 1972. Obraèamo se na vas, bralci Misli, s prošnjo, da bi nam pomagali najti brata ali njegove prijatelje, ki bi vedeli za njegovo usodo.

Zahvali

Hvala vsem tistim, ki so mi pomagali utirati moje solze tistikrat, ko me je zapustil moj dobri mo France. Posebna zahvala gre franèiškanom, patrom: Filipu, Valerijanu Cirilu in slovaškemu duhovniku g. Petru, tistim, ki so ga poškopili z jordansko vodo in gledali na njegov duševni razvoj od zibelke do groba... Tistim, ki so mu dali zadnjo streho v Domu matere Romane in še vsem tistim, ki so ga kot prijatelji in sopotniki spremljali v ivljenju in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem Vam, mojim dobrim ljudem, hvala za tolažilne besede, ko ste me hrabрили in me okrepiли za nadaljnjo ivljenjsko pot.

ena Iva Benko

Hvala patru Filipu za lepo opravljene molitve in pogrebno mašo za pokojnega moa Huga Povh. Hvala tudi Štefanu Mrzelu za povedan ivljenjepis v cerkvi, cerkvenemu pevskeemu zboru v Kew, pevskeemu zboru Planika za zapete pesmi na pokopališeu, vsem prijateljem in znancem za tolažilne besede in izraze soalja ter prineseno cvetje... Zahvala tudi Slovenskemu društvu St. Albans, posebno še Mariji Kosmina, Mariji Starc, Vidi Vojvoda in Malki Maljavec za pripravo in serviranje na pogrebšèini.

ena Angela z druino